

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 596/2021
25.08.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Војислав Виденовић адвокат из ..., против туженог „ББ“ ДОО .., чији је пуномоћник Иван Мијаиловић адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 644/2020 од 18.11.2020. године, у седници већа одржаној дана 25.08.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 644/2020 од 18.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину П1 13/19 од 11.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужиља тражила да се утврди да је незаконито и неосновано решење о престанку радног односа бр. ... од ...2018. године и да се исто поништи, као и да се тужени обавезе да је врати на посао и распореди на радно место адекватно њеној струци и знању. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да надокнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 91.500,00 динара у року од 15 дана.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 644/2020 од 18.11.2020. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Основног суда у Неготину П1 13/19 од 11.12.2019. године у првом ставу изреке, и у том делу жалба тужиље одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у другом ставу изреке пресуде, тако што је обавезана тужиља да накнади туженом трошкове парничног поступка у износу од 88.500,00 динара, док је захтев туженог за накнаду трошкова поступка преко досуђеног износа до износа од 91.500,00 динара одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду, на основу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да тужиљина ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је ...2018. године закључила са туженим уговор о раду на одређено време за послове ... у ... туженог, предвиђено општим актом о систематизацији послова код послодавца. Уговор је закључен због повећаног обима посла, припреме веће количине минералних ђубрива за пролећну сетву у 2019. години - до истека потребе за тужиљиним радом, а најкасније до 24.12.2018. године. Тужени је ...2018. године донео решење о престанку радног односа тужиље због истека времена за које је заснован. Претходно, пре упућивања на годишњи одмор, менаџер интерне лабораторије туженог је усмено обавестио тужиљу да њен радни однос неће бити продужен. Тужиља је 24.12.2018. године раздужила опрему, али је одбила да прими решење о престанку радног односа, па јој је његов препис уручен поштом 10.01.2019. године. Решењем инспектора рада од 07.03.2019. године одбијен је тужилин захтев за одлагање извршења решења о престанку радног односа, а њену жалбу против тог решења надлежни другостепени орган је одбио.

На овако утврђено чињенично стање, нижестепени судови су о тужбеном захтеву одлучили правилном применом члана 175. став 1. Закона о раду.

Наведеном одредбом прописано је да радни однос престаје истеком рока за који је заснован. У конкретном случају, између странака закључен је уговор на одређено време због повећаног обима посла (члан 31. став 1. Закона о раду). Уговором је предвиђено да радни однос на одређено време траје док постоји потреба за тужиљиним радом (повећан обим посла), а најдуже до 24.12.2018. године. Време за које је засновала радни однос истекло је означеног датума, због чега је оспорено решење донето на основу члана 175. став 1. Закона о раду и законито је.

Наводи ревизије не указују на погрешну примену одредбе члана 175. став 1. Закона о раду. Наводи ревидента о дискриминацији нису основани јер током поступка није утврђено, нити учињено вероватним, да је разлог за престанак радног односа неко лично својство тужиље. За одлуку у овом спору ирелевантни су наводи о стручној спреми осталих запослених у интерној лабораторији туженог, односно о злостављању тужиље на раду (што је предмет другог спора).

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић